

כניסת השבת 18:57
צאת השבת 19:54

עלון מורה

סיפורים מחזקים

לטובת אוצר המלוכה, וגם הפעם הגיע אותו ידיד יהודי של המלך, כדי לנסות לבטל את רעיון הגירוש, בינתיים הגיעו אנשים חשובים מאד אצל המלך וגם הכומר היה ביניהם, אותו תלמיד חכם, הלך הצידה כדי להתפלל מנחה, ואותו כומר שהיה ערומי, אמר למלך, שהוא הולך לברך איזו ברכה קדושה וכלם יענו אחריי אמן והדבר יתקיים!

הכומר הוציא ברכה מפיו וכולם ענו אחריי אמן רבתי בקול רם והמלך שמח, אך הכומר צנן את ההתלהבות ואמר, שהוא חש שהברכה שלו לא פועלת, כי כנראה לא כולם ענו אמן, הם בדקו וראו שכולם ענו אמן, אך היהודי שהתפלל 18 לא ענה ובכך קלקל את הברכה הגדולה ומיד אמר למלך 'הנה היהודי שאתה תופס ממנו ידי גדול, בגד בך, בז לך, לא רצה לקחת חלק בברכה שלך, בלבו הוא חורש מזימות ורק מתחזה לליד המלך' הכומר הצליח 'לחמם' את המלך שחמתו בערה בו מאד והוא צעק בקול רם להוציא להורג את התלמיד החכם במיתה משונה רחמנא לצלן!

עתה אין מי שידבר על ליבו של המלך, כמו בפעמים הקודמות וכל היהודים גורשו מהממלכה! הרב של היהודים לקח את זה הכי קשה! הוא הכיר את אותו תלמיד חכם וידע שהוא היה מקפיד קלה כבחמורה ודקדק בכל המצוות, לכן היה כפלא איך סופו של צדיק היה כה חמור? הרב הבין שאין טעות בשמים, אבל עדיין ניסה לקבל הסבר רוחני למה שקרה? כדי גם בעקר ללמוד מזה ולהסביר לאחרים, כדי שלא יחטאו, לכן עשה הרב צומות רבים והתפלל ובקש שיודיעו לו משמים פשר הדבר? בקשתו נענתה ואותו תלמיד חכם בא לרב בחלום ואמר לו: 'כבוד הרב, אל תדאג ואל תפחד, באתי לספר לך, למה היה גזר דיני בסופי ככה? אתה יודע שהקב"ה מדקדק עם הצדיקים כחוט השערה וכל חטאי היחיד, שפעם בא בני וברך המוציא לחם מן הארץ ולא עניתי אחריי אמן ומשמים דחו את העונש, עד אותו יום כשלא עניתי אמן על ברכת הכומר והמלך נעלב, ודנו אותי בבית דין של מעלה והקטגור אמר, שאם כך נחשב בזיון בפני מלך בשר ודם, קל וחומר כשלא עונים אמן למלך מלכי המלכים, וכך יצא דיני למיתה ונענשתי שלא אמרתי אמן לברכה שברך בני הקטן!' והמשיך אותו צדיק בחלום ואמר לרב 'לך ספר את הסיפור הזה והזהר את קהל ישראל שבינו כמה חמור אי עניית אמן לברכה!

וכל זה מספר הרב אבוהב לרב מרדכי יפה, ואמר לו שיתקן את הדבר הזה ע"י שיספר זאת בדרשותיו ויזהיר את הקהל בכל הזדמנות! שב הרב מרדכי יפה מאיטליה לארצו, כשהוא טעון בדברי תורה ומוסר וחבר סדרת ספרים כגון: לבוש התכלת, לבוש ארגמן וכדומה לכן נקרא עד ימינו 'בעל הלבוש' ואנחנו למדנו חשיבותה וחומרתה של עניית אמן.

חסר דבר אחד מהרשימה ובנוסף אותם השליחים 'המקוררים' מסרו לו בסוף העבודה מעטפה, כשפתח את המעטפה ראה שם בדיוק את המשכורת ששדדו ממנו!!! שמח רבי אברהם ואשתו והיה להם חג הכי יפה ומאושר עד היום.

כשהסתיים החג, פגש עשיר גדול אחד את רבי אברהם ושאל אותו אם קבל את המצרכים? ורבי אברהם תמה 'איך אתה קשור לסיפור?' אמר לו העשיר: 'בד"כ כשאני ישן צהריים, אני סוגר את החלון, יום אחד הייתי כל כך עייף, שלא יכולתי לחשוב על החלון ונרדמתי, זו היתה פעם ראשונה בחיי, שאני ישן צהריים עם חלון פתוח! באמצע השינה קבלתי מכה בקודקוד ראשי והתעוררתי, הבחנתי במטוס, לקחתי אותו וראיתי בקשה לקב"ה, מיד הבנתי, שלא סתם המטוס הזה הגיע אלי, הקב"ה רוצה שאהיה שליחו, אבל לא רשמת לא את שמך ולא את כתובתך! אבל לפי הבקשה לבורא עולם הבנתי שזה רק תלמיד חכם יכול לעשות דבר שכזה, לכן הלכתי לבית המדרש ועברתי כסא כסא וראיתי כתבים של תלמידי חכמים והשוויתי את הכתב עד שראיתי שהכתב שלך היה תואם ובררתי אודותיך ואודות כתובתך ומלאתי את בקשתך לקב"ה עד הפרט האחרון. ואנחנו למדנו איך הקב"ה דואג לכל יהודי שבוטח בו, גם בדרכים שנראות מוזרות משהו.

לפני כ-460 שנה, התגורר הגאון רבי מרדכי יפה בעל הלבוש, ביישוב קטן ובאו מפוזנא העיר הגדולה למנות אותו לאב בית דין, אך הוא סרב בטענה שחסר לו 'חכמת העיבור' (התאמה וחישוב לוח השנה העברי של השמש לירח, אשכנזים לא כל כך לומדים את זה, אצל הספרדים זה יותר חזק!) לכן נסע לונציה והגיע לחכם הספרדי רבי אבוהב ולמד אצלו, יום מן הימים נכנס בנו הקטן של הרב אבוהב ובידו פרי וברך 'בורא פרי העץ' ובעל הלבוש הרב יפה, היה טרוד בלימוד, לא שם לב, ולא ענה אמן! הרב אבוהב חמתו בערה בו וצעק לעבר הרב יפה 'אני מנדה אותך!!! צא מביתי, אני מנדה אותך!!!' עששו נידוי פירשו, שהרב יפה לא יכול להתקרב לד' אמותיו של הרב אבוהב, לא יכול להתפלל איתו, לא ללמוד איתו ולא כלום! במשך 30 ימים. נידוי מאחד מגדולי הדור, זה פחד פחדים!!!

כעבור חודש בתום ימי הנידוי, הגיע הרב יפה לרב אבוהב, בא להתפייס עם הרב ולבקש סליחה, אך הרב אבוהב אמר 'אני לא סולח לך בקלות, אתה לא מבין את חומרת אי עניית אמן! תצטרך לדרוש ברבים ולעורר לבבות בעניין חשיבות עניית האמן!' ואז ספר הרב אבוהב לרב יפה את הסיפור הבא: לפני שנים רבות חי תלמיד חכם גדול בתורה שהיה מקורב למלכות, המלך נהנה מאד מחכמתו והיה מתייעץ איתו תדיר בענייני המלוכה. למלך היה גם כומר שונא ישראל מובהק, מדי יום הציע הצעות לגירוש היהודים, אך התלמיד חכם, ידיו האהוב של המלך, דאג תמיד לבטל הצעות אלו וזה עוד יותר הכעיס את הכומר שהמלך שומע ליהודי! פעם אחת כשקופת המדינה התדלדלה, יעץ הכומר למלך, לגרש את היהודים, להחרים את רכושם

אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה בְּךָ אֲבִיּוֹן כִּי-בְרֶךְ יִבְרָכְךָ יְהוָה

אם עושים ישראל רצונו של מקום, אז ודאי לא יהיו אביונים, ובד בבד צריך לחזק מידת הבטחון, **מסופר על רבי אברהם עבוד, שהיה גר בעיר חאלב בסוריה.** רוב הזמן ישב ולמד תורה, אך הוא גם היה מלמד, זה היה מקצועו ומעולם לא בקש צדקה. פעם זממו כמה גויים לשדוד את רבי אברהם, הם עקבו אחריו, כדי לראות באיזה יום בחודש הוא מקבל שכרו משכורתו? ואחרי שלמדו את כל הפרטים, בצעו את השוד וביום שקבל רבי אברהם עבוד את משכורתו במזומן, התנפלו עליו חבורת השודדים ולקחו ממנו את כל המשכורת החודשית. כשחזר רבי אברהם לביתו, ספר לאשתו אודות חבורת שודדים גויים שהתנפלה עליו ואיימה על חייו, באם לא יתן להם את משכורתו! שאלה אשתו: 'ומה נעשה עכשיו בלי כסף?' אמר לה 'השם לקח והשם יתן' 'אבל בעוד שבועיים חג הפסח, ואיך נקנה מצרכים לחג?' 'ב"ה' הקב"ה יכול לסדר את הכל, תני לי לשבת ללמוד'

ישב רבי אברהם ולמד וכבר הגיע ארבעה ימים לפני חג הפסח ואשתו אמרה לו: רבי אברהם, עוד 4 ימים חג הפסח והבית ריק! אתה חייב לעשות משהו 'אבל אני לומד תורה' 'אבל אני דואגת, כי אנחנו בפתחו של החג ממש' סגר את הספר רבי אברהם, לקח דף עבה כמו קרטון ממש ושאל אותה מה היא צריכה? אמרה לו אשתו: בשר, דגים, מצות, יין... ועשתה לו רשימה כאורך הגלות, רשימה שאם אתה הולך ל'אפשר עד' אתה לא יוצא יומיים... ורבי אברהם רשם וגם הוסיף... מה עם ממתקים לילדים? ומה עם זה...? ומה עם ההוא... ואשתו שאלה אותו 'אבל מה עושים עתה עם כל הרשימה הזו?' 'בואי אחריי' 'לאיפה?' ורבי אברהם לקח את את אשתו לגג, רשם בראש הדף 'לכבוד בורא עולם, הבית שלי ריק וזו הרשימת מצרכים שאני צריך בבית לכבוד החג, כי גנבו לי את משכורתי בסך כך וכך' לקח את הדף קרטון וקפל אותו למטוס, כפי שראה אצל תלמידיו הצעירים בתלמוד תורה שהוא מלמד, לקח את הגייר מטוס 'הטיס' אותו רחוק ותוך כדי אמר: 'ריבונו של עולם, אני שולח את זה אליך ותדאג לי עם כל הרשימה הזו'

ירדו למטה, ורבי אברהם אמר לאשתו 'טוב אנחנו מסודרים בחג, עכשיו אפשר ללמוד' ודווקא הרוגע של בעלה הלחיץ עוד יותר את האשה! ורבי אברהם ישב ללמוד תורה, באחת בלילה היו דפיקות בדלת, נגש רבי אברהם לדלת וראה לנגד עיניו שלושה גברים כל אחד 'מקור' אחד של שארף, השני של סמסונג והשלישי האירי... נבהל רבי אברהם והם אמרו שהביאו לו משלוח והתחילו להכניס לביתו הרים של מצרכים, בעצם כל הרשימה שבקש רבי אברהם מהקב"ה לחג הפסח. ורבי אברהם ואשתו המומים ונראה להם חלום! הבית התמלא בכל טוב בלשון המעטה, לא

נולד ב-1818 בבגדד והתחנך בישיבתו של הגאון הרב עבדאללה סומך. בשנת 1856 כשהוא בן 38 שנים עלה ארצה והיה מחכמי בית מדרש המקובלים 'בית אל' ראש הישיבה חכם אבולעפיה ראה בו עילוי ואמר עליו 'ארי עלה מבבל' הוא נמשך לחכמת הנסתר, עשה צומות וסגופים קשים וכן ישן על אבן כסימן לצער הגלות.

שנתיים לאחר מכן עבר לחברון ומצא שם ישוב קטן המונה 250 נפשות מתקיימות בדוחק, חיש פעל לסייע, הקים מערך שדרים, הקים שתי ישיבות ובית כנסת, וכן היה בקשר עם השר מונטיפיורי, כדי שיוכל השר מהונו לתת לביסוס הישוב היהודי בא"י, לאחר הפצרות רבות הסכים לקבל על עצמו להיות רבה של חברון.

בשנת 1891 אבד את מאור עיניו והיה בצער שלא יכול לקרוא וללמוד תורה. יום אחד הגיע רופא ערבי אחד ואמר שיכול לרפא אותו 'כמה זה עולה?' שאל חכם מני והערבי אמר שזה עולה 100 מטבעות, חכם מני הצטער, כי אם 'יגרד' ימצא אולי במקרה הטוב 10 מטבעות, והערבי אמר שיהיה מוכן לרפא אותו גם בעשר מטבעות וחכם מני לקח את כתובת אותו רופא ערבי, כדי שבעתיד יוכל להגיע ולהוסיף לו על שכרו.

לקח הרופא הערבי משחה ומרח על עיניו של הרב של חברון חכם מני, תחילה הרגיש מן צריבה משונה, אך אט אט שב אליו מאור עיניו ב"ה. שמח הרב שיוכל עתה לקרוא בספרים הקדושים ואחרי כמה ימים הלך לכתובת של אותו רופא ערבי, כשהגיע למקום לא מצא אותה, שאל אודותיו, אך אנשים אמרו שמעולם לא גר איש בשם זה ואין כזה אדם בכלל! והתברר שאלהו הנביא בא בתחפושת ערבי וריפא את חכם מני.

הרב נפטר בשנת 1889 למניינם. ונקבר בבית העלמין העתיק בחברון. מספריו 'כסא אליהו' 'תנא דבי אליהו' 'מעיל אליהו' 'קרנות צדיק' 'מעשה אליהו' 'זכרונות אליהו' 'שיח יצחק'

היהודי את החרב שלו וכשבא לעשות מלאכתו התקפלה כל החרב והמלך הפעם צחק צחוק גדול!

והתברר כשקבל אותו יהודי את המדים והחרב, הלך ומשכן את החרב היקרה של הארמון, קבל כסף תמורתה וכך קנה בשרים יינות ושאר מטעמים והשאיר ערב קודם את המלך בהלם מוחלט! ובמקום החרב המקורית, עשה חרב מקרטון וצבע אותה בצבע כסף ובכך ניצל מציווי של המלך לבצע עריפה, והמלך גילה לאותו יהודי, שהוא המלך, היה בעצם האורח בכל ערב ואמר לאותו יהודי: 'אני ראיתי את האמונה שלך בבורא עולם וכמה הוא דואג לך? מהיום נגמר הסיפור של הצריף, אתה תשב אצלי, אני מסדר לך בית, מסדר לאשתך עבודה עם שכר גדול ואתה תהיה אצלי בארמון במשרה רמה ששכר עצום בצידה, כי אם השם יתברך שותף שלך, גם אני רוצה להיות שותף שלך' לומר לך מי ששם בטחונו בבורא עולם, בורא עולם תמיד ידאג לו.

שתי בנות ישבו באוטובוס ושוחחו על חברתן שמתחתנת בעוד כחודש. אמרה אחת לחברתה, איך זה שהיא מתחתנת לפנינו? היא הרי גרועה בזה וגרועה בזה וגרועה בזה, והפליגו שתייהן במגרעותיה... אשה שישבה בספסל מאחוריהן, שמעה את כל השיחה מלאת הרעל הזו.

כשירדו מהאוטובוס, ירדה גם אותה אשה, נגשה אליהן ואמרה 'תודה' 'תודה על מה?' שאלו הבנות, והאשה אמרה 'תודה על המידע אודות הכלה של הבן שלי, הצלתן אותי ממש, עתה אלך ואבטל את החתונה, מזל ששמעתי אתכן, אחרת הבן שלי היה נופל עם כלה כה גרועה כפי שתארתן'

הבנות רצו למות באותו רגע מרוב בושה, הם האדימו והאדימו ולא ידעו מה לעשות? החלו לנסות למזער נזקים, כי הבינו שנפלו בעוון חמור של לשון הרע ובגללם תבוטל חתונה כתוצאה מהרעל והארס שהוציאו באוטובוס, החלו לומר לאותה אשה 'לא, סתם אמרנו, היא דווקא תהיה אשה טוב כי יש לה לב טוב ומעלה כזו ומעלה אחרת' וגמרו על הכלה את ההלל והכי חשוב שלמדו על בשרן כמה חמור דיבור לשון הרע? הרגישו רע נפשית ושאינו כפרה למה שעשו!

ואותה אשה ראתה את זה ואמרה להן: האמת, אני לא האמא של החתן, אבל יכולתי להיות, אז לעולם אל תדברו לשון הרע על אף אדם, שמרו על לשונכן שלא תזיק אף פעם לשום אדם!.

ובקש מאחד מעוזריו שילך בהנץ החמה ויכריז שאסור יותר למכור מים! למחרת הגיע שוב המלך אל הצריף ושמע שירים של חפלה 'הלילה הלילה הלילה, שמחה גדולה הלילה'

התפלא המלך וסקרנותו התגברה, נכנס והתקבל בשמחה ושוב שאל את בעל הבית 'מה עשית היום?' והבעל הבית העני ספר שבבוקר מוקדם הבין שאי אפשר למכור מים, הרים ידיו לשמים ואמר לבורא עולם 'סגרת לי דלת, אתה תפתח לי עוד עשר' והחל לרקוד משמחה ותוך כדי שהוא רוקד, עברו אנשים חוטבי עצים והוא שאל אם צריכים עוד חוטב אחד ואמרו שכן, אבל הוא אמר להם שהוא רוצה משכורת יומית ולא חודשית והם הסכימו ובסוף יום העבודה הלך וקנה בשרים, לחמים, סלטים, משקאות ועוד.

חזר המלך עצבני לארמון ואמר: עכשיו אני אסגור על העני הזה וגם על האלוקים שלו! הורה המלך לאחד מעוזריו להכריז מוקדם בבוקר, שכל מי שחוטב עצים חייב להתייצב בארמון המלך! הלכו כל חוטבי העצים לרבות העני אל הארמון ושם נאמר להם שמעתה הם לא חוטבי עצים יותר, אלא שומרים כאן בארמון, יתנו לכל אחד מהם חליפה וחרב וכן משכורת חודשית! אמר העני 'סליחה, אפשר משכורת יומית?' 'רק חודשית הובהר לו' ועתה לא יוכל לערוך שולחן מלא כל טוב עם שירה וריקודים, אלא יאלץ לחכות חודש שלם עד המשכורת!

בערב שוב התקרב המלך אל הצריף וראה שולחן ערוך... שמחה וריקודים דרבוקות 'דללה דללה' התעצבן המלך חזר לארמון וקרא לאחד מעוזריו להכריז שמחר בככר העיר הוצאה להורג של אדם שהמרה את פי המלך! כל המוני העם באו לראות את המחזה הנורא הזה, והמלך עשה זאת למען יראו ויראו וכשהגיעו כולם אמר המלך: 'יש כאן אדם פושע שנגזר דינו למות ואני אבקש מאחד מהשומרים שלי לערוף את ראשו' והמלך קרא ללא אחר מאשר היהודי העני, והעני הפציר במלך שיתן למישהו אחר' אך המלך לא וויתר לו, כדי ל'נצח' אותו פעם אחת, והיהודי בקש לומר דבר מה לפני ההוצאה להורג והמלך הסכים, פתח היהודי ואמר- 'מעולם לא הרגתי זבוב ואין אבוא עתה להרוג בן אדם? בורא עולם אני פונה אליך, אם הבן אדם הזה פושע, אערוף את ראשו, אבל אם לא, תהפוך את החרב הזו לקרטון' הוציא

סיפור שספר רבי נחמן מברסלב, אודות מלך גוי, שיצא יום אחד את הארמון ולא רצה שיזהו אותו, לכן לבש כאחד העם. הסתובב ברחבי ממלכתו ורצה גם לראות את שכונת העוני, פסע בשכונת העוני ולפתע שמע קולות של שירה מאחד הבתים, הלך המלך אחרי השירה, עד שהגיע לאותו בית, זה לא היה משהו שאפשר לקרוא לו בית... ראה המלך לפניו צריף, בתוך הצריף יהודי עם כיפה רוקד ושר וכל בני הבית שמחים והשולחן ערוך בכל מיני מאכלים וכולם באורות, התפלא המלך! 'איך יתכן שחיים בכזה עוני בצריף עלוב והם רוקדים ושמחים? אני חייב לדעת על מה הם שמחים?'

דפק המלך בדלת ואותו יהודי פתח את הדלת 'אהלן אחי! בוא כנס' הוא לא ידע שזה המלך, אבל הושיב את האורח בראש השולחן והביאו לפניו צלחת מלאה כל טוב ומזגו לו יין והמלך מתפעל ולא מביין איך אפשר להגיע לכזו שמחה? ומהסקרנות שאל אותו המלך, במה הוא עובד? ולכבוד מה הארוחה הזו? והמארח היהודי ספר למלך שהוא סנדלר פשוט ואין לו אפילו סנדלערה, הוא עובד בעיר ומתקן נעליים על המקום, ובסוף היום הולך וקונה יין, בשרים לחם, סלטים ולא משאיר אפילו רובל אחד! 'ומה תעשה אם מחר לו תהיה לך פרנסה?' התעניין המלך 'אם לא תהיה לי פרנסה, השם ידאג לי' אמר הסנדלר.

שב המלך לארמון ובקש מאחד העוזרים שלו, שמחר בהנץ החמה יוציא כרוז דחוף, שמעתה אסור לתקן נעליים ברחובות! והמלך חשב בליבו 'עכשיו בוא נראה את האמונה של אותו יהודי' בערב הגיע המלך שוב לאותו צריף של היהודי וראה שהכל כרגיל! שולחן ערוך כל טוב והיהודי רוקד ושר וכל בני הבית שרים ושמחים, 'השם יתברך תמיד אוהב אותי ותמיד יהיה לי רק טוב' דפק המלך בדלת ושוב קבלו אותו בסבר פנים יפות ושמנו לפניו מאכלים ומשקאות והמלך סקרן לדעת מהיכן כל זה? והיהודי ספר שבבוקר מוקדם שמע שאסור לתקן נעליים והוא הרים ידו לשמים ואמר לבורא עולם שרק הוא מפרנס אותו ולא שום אדם והוא מאמין שהשם ידאג לפרנסתו, והוא לא יאבד את השמחה שלו' והחל לרקוד משמחה ותוך כדי עברו שם אנשים עם כדי מים והוא שאל מה הם עושים? וספרו שהם דולים מים מן הבאר ומוכרים אותם בשוק, שאל אם אפשר לעבוד איתם? ואמרו שכן, רק אמר להם שהוא משתכר יומית ולא חודשית, אצלו זה עקרוני והם הסכימו גם לזה, ואחרי שעבד כל היום הלך וקנה בשרים, לחמים משקאות עד הרובל האחרון! חזר המלך לארמון

העלון לזיווג הגוי לרות הודיה ורניה ומשיח בני אלנה לאה ולשרית בת חנה וליוסף וחביבית בני יענה וללאה בת אהובה ולדנה בת הילית **ולרפואה** הרב דב הכהן קוק בן שושנה ורחל בת חבובה ומשה בן אסתר ואביבית בת רחל ודודתן אלחנן בן רחל ויחזקאל ידידיה בן נחמה שיינדל וחביבה בת נעימה ורונן בן שושנה ור' יהודה בן אסתר **ולעילוי נשמת** שמואל בן שרה וצאלה בן מרים וזוהבה בת זכיה וסימי בת מרים וציון בן רחמים ומונס חנה ויעקב בן רותי ולאה בת רבקה ויעקב בן חנום ואדיר בן לאה ודליה בת חבובה וברוך בן חבובה ויהודה בן חבובה וזכי בן חנה ואסתר פריידיה בת פאבל ולאה בת דבורה.

